

Sygn. akt VIII Pz 66/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Maria Pierzycka-Pajak

Sędziowie: SSO Jolanta Łanowy

SSR(del.) Grażyna Łazowska

po rozpoznaniu sprawy 24 lutego 2014 w G.

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie B. P.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne

na skutek zażalenia powódki B. P.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 13 listopada 2013 *sygn. akt* IV P 373/13

p o s t a n a w i a:

uchyla zaskarżone postanowienie w całości

(-) SSR(del.) Grażyna Łazowska SSO Maria Pierzycka-Pajak (-) SSO Jolanta Łanowy

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. Akt VIII Pz 66/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 listopada 2013r., sygn. IVP 373/13 – Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach uznał się niewłaściwym miejscowo i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla miasta stołecznego Warszawy w W.. Wniosek pozwanej o przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego Warszawy w W. należało uwzględnić.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, iż treść art. 187 § 1 kpc obliguje stronę powodową już na etapie składania pozwu, do przytoczenia okoliczności uzasadniających żądanie, w miarę potrzeby okoliczności uzasadniających również właściwość sądu. Powódka nie uczyniła zadość temu wymogowi, gdyż nawet na wezwanie Sądu do wskazania miejsca wykonywania pracy i przedłożenia stosownych dokumentów, z których będzie to wynikać (umowa o pracę, świadectwo pracy), w piśmie precyzującym lakonicznie wskazała, tak jak w pozwie, że wykonywała pracę "także w T.". Z przedłożonej umowy o pracę też nie wynika to jednoznacznie, gdyż tam miejsce pracy określono jako "województwo (...) z możliwością wyjazdu do innych miast w Polsce i za granicą". Natomiast z dołączonych przez pozwaną do akt

wydruków systemu komputerowego, będących niejako odzwierciedleniem aktywności zawodowej powódki wynika, iż miastem, w którym powódka pracowała najczęściej było miasto K.. Argumenty pełnomocnika powódki, podnoszone na rozprawie w dniu 13 listopada 2013r. uznano za spóźnione. Również argumentacja pełnomocnika powódki, z powołaniem na ekonomikę procesu, nie przekonały Sądu Rejonowego, gdyż jak słusznie podnosił pełnomocnik pozwanej, powódka korzysta z usług profesjonalnego pełnomocnika i w związku z tym jej obecność na każdej rozprawie nie będzie konieczna, a przesłuchanie powódki w charakterze strony może nastąpić przed tym Sędzią w drodze pomocy prawnej. Zgodnie z art. 461§1 kpc powództwo w sprawach z zakresu prawa pracy może być wytoczone bądź przed sądem właściwości ogólnej pozwanego, bądź przed sądem, w okręgu którego praca jest, była lub miała być wykonywana, bądź przed sądem, w którego okręgu znajduje się zakład pracy.

Zdaniem Sądu Rejonowego powódka nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia wyboru właściwego sądu, gdyż w pozwie nie wskazała innych okoliczności uzasadniających właściwość tutejszego Sądu do rozpoznania sprawy (miejsce wykonywania pracy). Zatem sprawa powinna być przekazana według przepisów ogólnych w tej materii i zgodnie z art. 461§ 1 kpc. Siedziba pracodawcy powódka znajduje się w W. ul. (...), a więc w okręgu Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego Warszawy w W.. Zgodnie z art. 200 § 1 kpc Sąd, który stwierdzi swą niewłaściwość, przekaże sprawę sądowi właściwemu. Na mocy wyżej powołanych przepisów, w związku z art. 461§ 1 kpc orzeczono zatem jak w sentencji postanowienia.

Zażalenie na to postanowienie wniosła powódka. Zarzuciła naruszenie art. 361 p[ar. 1 kpc i domagała się :

1. Uchylenia zaskarżonego postanowienia przez Sąd I instancji na mocy art. 395 par. 2 kpc, ponownego rozpoznania kwestii nim objętej oraz odmowy przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi, ewentualnie w sytuacji przekazania do rozpoznania zażalenia Sądowi Okręgowemu wniosła o :
2. Uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu, ewentualnie:
3. Zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uznanie, że Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach jest właściwy do rozpoznania sprawy.
4. Przyznania kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu wskazano m.in. ,iż powódka w pozwie wskazała, iż pracę wykonywała także na terenie miasta T., ponadto do pisma stanowiącego odpowiedź na wezwanie Sądu do uzupełnienia braków formalnych pozwu dołączyła umowę o pracę, w której określono iż miejscem pracy powódki jest województwo (...), w tym także T..

Sąd Okręgowy Wydział VIII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. zważył co następuje:

Zażalenie powódki zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego zaskarżone postanowienie jest błędne. Sąd Okręgowy nie podziela argumentacji Sądu Rejonowego, gdyż pozostaje ona w sprzeczności z treścią art. 461 par 1 kpc..

Wskazać należy iż przepis art. 461. § 1. kpc stanowi, iż powództwo w sprawach z zakresu prawa pracy może być wytoczone bądź przed sąd właściwości ogólnej pozwanego, bądź przed sąd, w którego okręgu praca jest, była lub miała być wykonywana, bądź też przed sąd, w którego okręgu znajduje się zakład pracy.

Jak wynika zaś z okoliczności sprawy, powódkę łączyła z pozwanym umowa o pracę, w której strony zawarły postanowienie, iż praca będzie świadczona przez powódkę na terenie województwa (...), niemniej jednak wypełnianie obowiązków pracowniczych może niekiedy wymagać wyjazdu do innych miejsc w Polsce i za granicą. Już w pozwie powódka podała, iż świadczyła pracę na terenie T., a do pisma będącego odpowiedzią powódki na wezwanie do uzupełnienia braków formalnych pozwu dołączyła umowę o pracę powołując się na jej treść.

Ponadto, co istotne, przed wdaniem się spór pozwana w piśmie procesowym zawierającym argumentację wniosku o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Warszawie, potwierdziła, iż powódka wykonywała w dniu 20 lipca 2010r. pracę na terenie P. - jak to określono incydentalnie, powołując dalej stanowiska zajęte przez Sąd Najwyższy w sprawach dotyczących pracowników tzw. mobilnych.

Zdaniem Sądu Okręgowego, z okoliczności sprawy wynika jednoznacznie, iż powódka już w pozwie i pismach stanowiących uzupełnienie braków formalnych pozwu wskazała, że wykonywała pracę na terenie właściwości Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach, ponadto pozwana ten fakt przyznała. Bez znaczenia w świetle cyt. w. przepisu art. 461 par. 1 kpc pozostaje czy praca była świadczona tylko jednego dnia czy też w dłuższym okresie, faktem jest że była świadczona. Bez znaczenia dla sprawy pozostaje przedstawiona przez pozwaną argumentacja dotycząca miejsca pracy pracowników mobilnych, a cyt. stanowiska w tym temacie Sądu Najwyższego dotyczą innych stanów faktycznych.

Podkreślić należy, iż cyt. przepis art. 461 par. 1 kpc przewiduje właściwość miejscową sądu w sprawach z zakresu prawa pracy, ułatwiając tym samym powodowi dochodzenie swych roszczeń. Przy czym możliwość wyboru sądu właściwego ze względu na brak ustawowych ograniczeń podmiotowych, przysługuje zarówno pracownikowi, jak i pracodawcy (uchwała całej Izby Cywilnej SN z dnia 19 marca 1955 r., I CO 8/55, OSNCK 1956, nr 1, poz. 1; postanowienie SN z dnia 18 czerwca 1980 r., IV PZ 38/80, LEX nr 14534; uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów SN – zasada prawna z dnia 10 maja 1982 r., III PZP 12/82, OSNC 1982, nr 11–12, poz. 159, z glosą W. Siedleckiego, OSP 1983, z. 4, poz. 74.).

Z tych też względów Sąd Okręgowy na mocy art. 386 par. 1 kpc w zw. z art. 397 par. 2 kpc w zw. z art. 461 par. 1 kpc uchylił zaskarżone postanowienie uznając, iż Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach jest właściwy w miejscowo do rozpoznania sprawy.

(-) SSR(del.) Grażyna Łazowska SSO Maria Pierzycka-Pajak (-) SSO Jolanta Łanowy

Sędzia Przewodniczący Sędzia